

Az MSZOSZ V. Kongresszusának programja

2002 - 2006.

A harmadik évezred első MSZOSZ Kongresszusán olyan programot kell alkotnunk, amely a következő években alapvetően meghatározza a magyar munkavállalók és nyugdíjasok sorsát és hosszú távra szakszervezeteink helyzetét.

Magyarország Unió csatlakozása napjainkra elérhető közelségbe került és a csatlakozási tárgyalások lezárultával, megkezdődik a belépést előkészítő operatív feladatok megoldásának időszaka. Erre a történelmi léptékű változásra fel kell készíteni a magyar gazdaságot, a társadalmat, a munkavállalókat és természetesen a szakszervezeteket is. Magyarország csatlakozása az európai unióhoz a szakszervezetek nélkül elképzelhetetlen, amely egyben a szakszervezeti mozgalomnak is kihívást jelent. A szakszervezetek aktív szerepvállalásával, társadalmi szerepének bővítésével kell részt vennünk a munkavállalók felkészítésében, és a szociális partnerekkel történő tárgyalásokban.

Számba kell vennünk a leglényegesebb teendőinket a gazdaság és a társadalom Európai Unióhoz történő felzárkóztatása érdekében.

Az európai értelemben vett szociális piacgazdaságnak része a szociális párbeszéd. Szükség van ez érdekegyeztetés egész rendszerének megújítására.

A kormányváltás óta újra működő makroszintű egyeztetést tovább kell fejleszteni. A hagyományokkal nem rendelkező ágazati megállapodások rendszerét létre kell hozni, a vállalati kollektív szerződéseknek pedig vissza kell szerezni a rangját.

Mindezek nélkül nem csökken a munkavállalók kiszolgáltatottsága, nem nőnek a bérek, nem lesz egyensúly a munka világában.

A szakszervezeteknek új társadalmi szerepet kell betöltenie. Az MSZOSZ javítani kívánja a szakszervezetek társadalmi presztizsét, az átalakuló társadalom valamennyi rétegének perspektívát kíván nyújtani. A munka világának szociális felemelkedése csak a szakszervezetekkel valósítható meg.

Feladataink ellátásához elengedhetetlen a szakszervezetek szervezeti korszerűsítése, működésünk modernizálása. Nem halasztható tovább a szervezeti integráció. Kevesebb, de erősebb és hatékonyabb szakszervezetre van szükség. A szakszervezetek hosszú távú biztonságos működéséhez meg kell teremtenünk az anyagi alapokat, amely egyben programunk végrehajtásának feltétele és függetlenségünk záloga is.

I.

1. Gazdasági és társadalmi felzárkózást az Európai Unióhoz

Az elkövetkező négy év az uniós csatlakozás időszaka lesz. Az MSZOSZ a demokratikus és szociális Európához méltósággal csatlakozó magyar társadalmat akar. Csakis olyan csatlakozást tud támogatni, amely a munkájukból élőknek, a nyugdíjasoknak és családoknak jobb megélhetést, új életminőséget, szociális jogokat és biztonságos jövőképet nyújthat. Az MSZOSZ szükségesnek tartja azt is, hogy a szakszervezeti tagok tisztában legyenek az előnyök mellett a nehézségekkel is, s abban kíván segíteni, hogy a csatlakozás minél kisebb veszteséggel valósuljon meg.

A társadalmi felzárkózás az európai szociális színvonalhoz csak a jóléti rendszerváltás és egy szociális fordulat keretében képzelhető el. Ezt a fordulatot az unióba történő belépésünk szükségessé, az elmúlt 12 évi áldozatvállalása eredményeként kialakult gazdasági helyzet, az uniós átlagot meghaladó mértékű, fenntartható gazdasági növekedés pedig lehetővé teszi.

A következő évek legfontosabb feladata, hogy a szociális partnerekkel mielőbb szülessen megállapodás a hazai bérek uniós felzárkóztatásának nemzeti programjáról. Olyan keresetnövekedésre van szükség, amely nem csupán inflációkövető, hanem a teljesítményeken alapul, azok dinamikájával legalább megegyező ütemben fejlődik. A bérek reálértékét fel kell emelni legalább arra a szintre, mint amelyet a gazdaság teljesítménye, illetve a termelékenység meghatároznak európai uniós összehasonlításban.

Indokoltnak és megalapozhatónak tartjuk, hogy a 2002-2006-os kormányzati ciklus alatt a keresetek reálértéke legalább 30 %-kal növekedjen, amely csak jelentős bruttó és nettó

bérnövekedéssel valósítható meg. Belátható időn belül valósuljon meg az Európai Szociális Charta 4. cikkelye: minden munkavállalónak és családjának joga van a tisztességes megélhetést biztosító bérekhez. Elvárjuk, hogy a kormány ezen cikkely ratifikálásával is kötelezze el magát a magyarországi keresetek európai uniós felzárkóztatása mellett.

Az MSZOSZ továbbra is fontosnak tartja a minimális bérek dinamikus növelését. Célunk, hogy a minimális bér nettó értéke érje el a hazai nettó átlagkeresetek 60 %-át, és biztosítsa a családok megélhetését.

A legalacsonyabb keresetek további növelése mellett szükséges az indokolatlan kereseti különbségek csökkentése különös tekintettel a régiók, a generációk és a nemek, valamint a vezetők-beosztottak, a fizikai és a szellemi foglalkozások közötti egyenlőtlenségekre. Ennek egyik legfontosabb eszköze a mind szélesebb körben megkötött tarifa-megállapodás. Halaszthatatlan, hogy országos megállapodás szülessen a minimálbér-tarifa-rendszerről, amely segítheti a legutóbbi években kialakult bértorlódások felszámolását is. A minimálbér kijátszását szolgáló visszaélések megakadályozása érdekében országosan olyan garantált bérnek kell érvényesülnie, ami nem kisebb a minimálbérnél. Meg kell állítani azt a folyamatot, hogy a munkáltatók a béremelést részmunkaidővel ellensúlyozzák sokszor csak költségtakarékossági szempontok miatt nem ritkán a tényleges munka csökkentése nélkül.

A kormány nem lehet csupán külső szemlélője a hazai bérhelyzet alakulásának. A bérek adó- és járulékterheinek csökkentésével nem csupán a bértárgyalásokat könnyíti meg, de segíti azt a közös célunkat is, hogy a folyamatos reálbér növekedés a lehető legalacsonyabb infláció mellett valósuljon meg. Elfogadhatatlan, hogy az átlagkeresetek is a legmagasabb adósávba tartozzanak. A kormányzat szerepe és felelőssége munkáltatóként is jelentős elsősorban a közsférában de a versenyszféra állami tulajdonban lévő vállalatainál sem tartható az elmúlt évek bérutasítási gyakorlata. A közsférában minimális cél a megvalósított béremelések reálértékének megtartása, illetve növelése.

A bérek felzárkóztatását nagymértékben elősegítheti a bérmegállapodások hatékonyságának növelése a kollektív szerződések körének kiszélesítése. Különösen fontos szerepe lehet az ágazati bérmegállapodásoknak, az ágazati kollektív szerződéseknek a jövőben. A magyarországi béralku rendszer eredményességében áttörést az ágazati érdekegyeztetés kiépülése hozhat, amelyben döntő szerepet a szociális partnerek megállapodásainak, a bértarifáknak és a kollektív szerződéseknek kell játszaniuk annak érdekében, hogy a béreket ne csak a munkaerő-piaci viszonyok határozzák meg.

Szorgalmazni kell a bér garancia intézményrendszerére vonatkozó Európai Unió jogharmonizációs lépések folytatását, melynek eredményként a jövőben a Bér garancia alap szolgáltatásai az Alap valamennyi befizetőjére kiterjedhetnek.

A munkához és a munkavállalás szabadságához való jog váljon alkotmányos alapjoggá. A kormányzat az aktív foglalkoztatáspolitikai eszközeivel segítse elő új munkahelyek létrehozását, a teljes foglalkoztatás mielőbbi megteremtésének lehetőségét. A magyarországi foglalkoztatási ráta közelítse az uniós szintet. Ehhez az elkövetkezendő években legalább 400 ezer új munkahely létrehozására van szükség. A nehéz helyzetben lévő régiók felzárkóztatása és a vidékfejlesztés sem nélkülözheti a kormányzat aktív szerepvállalását a regionális fejlesztési programok megvalósításában, részben uniós források felhasználásával, az Unió előírásainak megfelelően. A szakszervezetek közvetlenül részt kívánnak venni a Nemzeti Fejlesztési Terv kidolgozásában és megvalósításában. Csökkenteni illetve felszámolni szükséges a meglévő területi, képzettségi, nemi illetve korosztályi foglalkoztatási feszültségeket, megkülönböztetéseket. Külön figyelmet kell fordítani a nemek közötti esélyegyenlőség biztosítása érdekében szükséges jogszabályi, gazdaságirányítási intézkedésekre, a munka és a családi élet összeegyeztetésének foglalkoztatáspolitikai követelményeire. Kezdeményezzük a heti törvényes munkaidő 38 órára történő fokozatos mérséklését, bércsökkenés nélkül, valamint a munkaszüneti napok számának növelését. Haladéktalanul meg kell követelni a törvényes munkaidő betartását.

A foglalkoztatásból kikerültek kapjanak hathatós állami és munkaadói segítséget a munka világába való visszakörülésre. A munkanélkülieket nem szankcionálni kell, felelőssé téve őket a munka világából való kikerülés miatt, hanem visszavezetni a foglalkoztatásba, miközben a megélhetésüket nem veszélyeztető munkanélküli segélyrendszert szükséges működtetni. Az MSZOSZ különösen elfogadhatatlannak tartja a pályakezdők, a kisgyermekes szülők és a 45 éven felüliek rendkívül alacsony foglalkoztatási arányát, a tartósan munkanélküli élethelyzetet. Fokozott munkahelyi védelmet, és javuló elhelyezkedési lehetőséget kell biztosítani ezen hátrányos helyzetű társadalmi csoportok számára. A leghatékonyabb segítséget a felnőttképzés új rendszere, az életen át tartó tanulás biztosíthatja.

Az MSZOSZ kiemelt fontosságot tulajdonít annak, hogy a munka világát szabályozó törvények védjék a munkavállalók jogait, ezért elvárjuk, hogy a Munka Törvénykönyve és az egységes

közzszolgálati törvény a munkavállalók támasza legyen a munkaadók erőfölényével szemben. Ehhez új közszellemre van szükség. Ebben a szellemben kerüljön sor átfogó és koncepcionális törvényt módosításokra. Halaszthatatlan, hogy az előző kormány által elvett jogokat a munkavállalók visszakapják.

A munkajogi törvények betartása, az EU-normák érvényesítése hatékonyabb kormányzati fellépést igényel. Ki kell alakítani a munkaügyi ellenőrzés új rendszerét a munka világa szereplőinek bevonásával munkahelyi, regionális és országos szinten. Az érvényes törvények betartása érdekében szigorúbb ellenőrzési szabályok, visszatartó erejű szankciók szükségesek, a munkaügyi ellenőrzés szervezeti rendszerét meg kell erősíteni. Indokolt, hogy a munkajogi viták a jelenleginél sokkal gyorsabban rendeződjenek.

Az MSZOSZ kiemelt jelentőségűnek tekinti, hogy Magyarországon az egészséget és biztonságot garantáló munkahelyeken egészséges munkavállalók dolgozzanak, és betartsák a munkavédelmi szabályokat. A munkakörülmények, a munkabiztonság, a foglalkozás-egészségügy, a munkahigiéne és a környezetvédelem javítása legyen kiemelt nemzeti program. A munkavállalókkal már az iskolarendszerű oktatásban meg kell ismertetni jogaikat, és meg kell honosítani azt a munkáltatói és munkavállalói szemléletet, melyben az európai munkakultúra, az egészség, a biztonság, a környezetvédelem, a humánpolitika is prioritást kap. Ki kell alakítani az Unióban működő felelősségi viszonyokat az állam, a munkáltatók és a munkavállalók kapcsolatrendszerében. Meg kell teremtenünk a modern munkavédelmet, amely nem korlátozódhat a munkahelyi balesetek és egészségkárosodások megelőzésére, hanem benne szerepet kapnak a korszerű munka- és védelmi eszközök, a munkakörnyezet modernizálása a testi és lelki közérzet kialakítása. Hatékony kormányzati szerepvállalást várunk a feltételek megteremtésében és az Európai Unió munkavédelmeire, munkabiztonságra, foglalkozás-egészségügyre vonatkozó előírásainak teljes átvételében, valamint a jogszabályok betartásának hatékonyabb ellenőrzésében, megsértésük szankcionálásában, a szociális partnerek szerepének biztosításával. Ezek betartatásával el lehet és el kell érni a balesetek számának és súlyosságának radikális csökkenését, a foglalkozás-egészségügyi helyzet további romlásának megállítását

A szociális partnerek részvételével ki kell alakítani a munkabiztonsági szakmai felügyelet országos-ágazati-munkahelyi rendszerét, felül kell vizsgálni a munkavédelmi törvényt korszerű, a biztosítottak szempontjait figyelembe vevő balesetbiztosítási rendszert kell kialakítani. Az MSZOSZ csak olyan balesetbiztosítási rendszerben érdekelt, amely mellett a kordedvezményes és rokkantsági nyugdíjrendszert az érintettek érdekeinek tiszteletben tartásával, jogsérelmek és dolgozói tehernövekedés nélkül alakítják ki, valamint egyidejűleg érvényesül a tripartit ellenőrzési rendszer is. Mielőbb el kell érni, hogy a munkavédelmi képviselő(k) választása kötelező legyen. Az MSZOSZ nagy jelentőséget tulajdonít a munkavédelem szociális elemei fejlesztésének is, érvényesíteni kell a nők és fiatalok fokozott védelmét, és foglalkozási betegséget szenvedett munkavállalók európai színvonalú rehabilitációját.

Az MSZOSZ olyan társadalompolitikát sürget, amelynek megvalósítása során az esélyegyenlőség nem csak a törvények sorai között található meg, hanem a hétköznapi élet minden területén - a pályakezdők, a nők, a megváltozott munkaképességűek, hátrányos helyzetű etnikumok érdekében - a gyakorlatban is érvényesül. Megkerülhetetlen a rétegspecifikus programok kidolgozása. Létre kell hozni egy olyan intézményrendszert, amely az esélyegyenlőséget szolgáló törvények, végrehajtását ellenőrzi, fellép a jogsértések ellen és biztosítja a jogorvoslat lehetőségét. Nem fogadható el, hogy a szegénység, az elnyomorodás, a társadalmi kirekesztettség szükségsszerű velejárója a piacgazdaságnak, ezért a szakszervezeteknek az ilyen jelenségek ellen minden lehetséges módszerrel küzdeni kell.

A lakosság szociális helyzetének javításához, a szegénység felszámolásához hatékony, de nem megalázó szociális hálót kell nyújtani az átmenetileg rászorulóknak. A munkavállalási korúaknak pedig munkát és tisztességes béreket kell biztosítani a méltó megélhetéshez. A szociális biztonság ne csak a jobb jövedelmű családok kiváltsága legyen! Minden eszközzel törekedni kell a kirekesztettség, a tartós szegénység felszámolására. Teljesíteni kell az Európai Szociális Charta előírásait, és lehetőség szerint további cikkelyeket ratifikálni. A gyermektámogatási rendszerben érvényesíteni kell a "Minden gyermek legyen egyenlő" elvet, biztosítani a családi pótlék, a Gyes és az egyéb mindenki által igénybe vehető juttatások értékállóságát. Erősíteni szükséges a gyermek- és ifjúságvédelem eszköz- és intézményrendszerét. Valódi esélyegyenlőséget kell teremteni az oktatásban. Szükséges egy szélesebb körű bérlakás-építési program beindítása, valamint egy átlagos jövedelmű család számára is elérhető lakástámogatási rendszer. A munkahelyi szociálpolitika fejlesztése érdekében ösztönző adókonstrukciók bevezetését kezdeményezzük. Az adómentesen adható étkezési hozzájárulás összegét olyan szintre kell emelni, amelyből megoldható a dolgozók munka közbeni étkezése.

Az egész élet munkájával elért nyugdíjjogosultság és a nyugdíj összege biztosítson kiszámítható és biztos megélhetést mindenki számára. Alapértéknek tartjuk a társadalombiztosítási nyugdíj és egészségbiztosítási rendszerekkel kapcsolatban a stabilitást és kiszámíthatóságot, valamint az

esélyegyenlőséget garantáló ellátórendszereket a nyugdíjak reálértékének tartós növelését. Elvárjuk a kormánytól hogy a nyugdíjakat a Nemzeti Felzárkóztató Programban rendezze. Ennek keretében rendezni a nyugellátások terén kialakult ellentmondásokat, kialakítani a biztosítási és a szolidaritási elv érvényesülésének megfelelő egyensúlyát. A programnak legyen része az időügyi törvény megalkotása, a 13. havi nyugdíj intézménye, az özvegyi nyugdíj további jelentős emelése. A nyugdíjnak a befizetett járulékkal és a munkaviszony időtartamával összhangban kell lennie, éves növelésének konkrét módjáról a közeljövőben meg kell állapodni legalább középtávra vonatkozóan. A társadalombiztosítási ellátásoknak az Európai Unió követelményekhez kell igazodniuk. Ezért is szükséges az Európai Szociális Karta társadalombiztosítással kapcsolatos 12. cikkelyének ratifikálása.

Öt évvel a nyugdíjreform után indokolt és időszerű a nyugdíjreform eddigi tapasztalatainak vizsgálata, beleértve a reform eredeti szándékától való eltéréseket is. A karkedvezményes és a rokkantsági nyugdíjrendszer korszerűsítése, továbbá a rugalmas nyugdíjba vonulás új feltételeinek kialakítása továbbra is aktuális, a lakossági jelentős részét érintő megoldandó kérdés. A rendszerek reformjával nem sérülhetnek a szerzett jogosultságok, érvényesüljön a fokozatosság elve és jogviták esetén biztosítani kell a jogorvoslat lehetőségét. A nyugdíjrendszer változtatása kizárólag társadalmi konszenzusra törekvésen és érdemi egyeztetéseken alapulhat.

A társadalombiztosítási alapokat ismét el kell választani a központi költségvetéstől, meg kell teremteni a befizetők (munkavállalók, munkaadók, nyugdíjasok) részéről a felhasználás ellenőrzésének lehetőségét. A nyugdíjakat valamint a nyugdíjasokat érintő kérdésekben a döntéselőkészítésbe be kell vonni a nyugdíjasok, és a járulékfizetők képviselőit.

Az egészségügyben nem halogatható tovább átfogó reform, a szolidaritási elv és a közfinanszírozás dominanciájának fenntartásával, a lakossági terhek további drasztikus emelkedésének megakadályozásával, az egészségmegőrzéshez és a gyógyuláshoz való egyenlő esély garantálásával. A rendszer reformjának középpontjában a gyógyítandó embernek kell állnia és a szolgáltatás megszervezésének ezt a célt kell szolgálnia. A lakosság egészségének javítása érdekében Nemzeti Egészségfejlesztési Programot kell kidolgozni, amely mind a megelőzés, a gyógyítás, mind pedig a rehabilitáció követelményeit biztosítja. Meg kell szüntetni az egészségügyi szolgáltatások alulfinanszírozottságát mind a technológiai fejlesztés, mind pedig az egészségügyben dolgozók bérezése terén. Az MSZOSZ elvárja, hogy a Nemzeti Egészségfejlesztési Programban az esélyegyenlőség, a minőség és hozzáférhetőség kapjon prioritást, de legyen része a regionalitás, a technológiai fejlesztés, az infrastruktúra, az egyes szereplők feladatainak és felelőseinek világos megfogalmazása, a finanszírozás rendje. Új gyógyszer-támogatási szisztémát kell kidolgozni, melynek hatástanulmányokon, számításokon és az érdekképviselőkkel egyeztetett elveken kell nyugodnia. A betegeknek minden indokolt esetben hozzá kell férniük a számukra leghatékonyabb és megfizethető gyógyszerekhez, ezt költségvetési szempontok nem akadályozhatják. A közgyógyellátási rendszerrel és ezen kívüli eszközökkel is tartós vagy eseti segítséget kell nyújtani azok részére, akiknek jövedelmi helyzetükből következően nehézséget jelent a gyógyszerek kiváltása (pl. idősek, krónikus betegségben szenvedők), hogy hozzájussanak a gyógykezelésükhöz szükséges gyógyszerekhez. Ezt indokolják az Alkotmányban foglalt jogok is a legmagasabb szintű orvosi ellátásra vonatkozóan.

2. Hatékony munkavállalói érdekvédelmet az érdekegyeztetés és a kollektív szerződések általános gyakorlata eredményeként

Az MSZOSZ szükségesnek tartja a társadalmi párbeszéd továbbfejlesztését, mégpedig komplex módon, az országos, ágazati és munkahelyi szintre szólóan egyaránt. Fontos, hogy a következő években érdemi, minél több esetben megállapodásokig, kollektív szerződésig elvezető tárgyalások folyjanak mindhárom szinten. Ugyanakkor a szakszervezetek résztvevői kívánnak lenni a számos információt és véleményezési lehetőséget nyújtó gazdasági konzultációknak is. Az MSZOSZ kiáll amellett, hogy Magyarországon az európai uniós normáknak megfelelő intézményi rendszerben működjön a társadalmi párbeszéd. A csatlakozás azt is jelenti, hogy Magyarország stabilan elkötelezi magát az EU szellemének megfelelő szociális dialógus intézményeinek nemcsak a kialakítására, hanem annak tartalommal való megtöltésére és folyamatos működtetésére. A munka világában vissza kell állítani, illetve meg kell teremteni azt a helyzetet, hogy a kompromisszumokon nyugvó megállapodások biztosítsák a munkabékét. A politika teremtsen új közszellemet és tekintse alapértéknek a kollektív tárgyalásokat és megállapodásokat.

A makroszintű érdekegyeztetés fő színtere a tripartizmus alapján működő Országos Érdekegyeztető Tanács legyen, melyben meghatározó a kormány és a szociális partnerek elsődleges szerepe, felelőssége. Az országos érdekegyeztetés továbbfejlesztésében rendező elvnek kell lennie, hogy elsősorban azok vegyenek részt benne, akik a megkötött megállapodások megvalósításában, elsősorban az ágazati és munkahelyi kollektív szerződések megkötése révén érdemi szerepet töltenek be. A döntési mechanizmus tükrözze a szervezetek – ezen belül az MSZOSZ - valódi súlyát. A tripartit tárgyalások öleljék fel a munka világa valamennyi témakörét, beleértve a

reálfolyamatokat alapvetően befolyásoló gazdaságpolitikai, költségvetési, adó-, járulékok-, és EU-csatlakozással kapcsolatos kérdéseket. Az OÉT központi szerepének biztosítása mellett követelmény, hogy a struktúra legyen átlátható, összehangolt, a fórumok rendelkezzenek elfogadott alapszabállyal, legyenek tisztázottak a döntési kompetenciák.

Az érdekegyeztetés középső szintjének célja alapvetően a minél nagyobb lefedettséget biztosító ágazati kollektív tárgyalásos rendszer létrehozása. Az MSZOSZ célja, hogy a hagyományokkal nem rendelkező ágazati, alágazati, szakágazati és regionális kollektív szerződések rendszere épüljön ki teljes körűen és ezek váljanak általánossá és az érdekegyeztetési mechanizmus domináns szintjévé. Az ágazati kollektív szerződések kiterjesztésével a kollektív szerződéses lefedettség érje el az Európai Unió több országának 80-90%-os mértékét. Kezdeményezzük az Ágazati Paritásos Bizottságok mielőbbi felállítását, ehhez a kormányzat biztosítsa a működés anyagi feltételeit. Az uniós szociális dialógusba való bekapcsolódás lehetőségét is az ágazati kollektív tárgyalásokat folytató szereplők biztosíthatják. Ebben az esetben markánsan átalakulhat a három szint közötti feladatmegosztás, az érdekegyeztetés felső szintjének funkciója jelentősen megváltozhat. A változás irányát a funkciók egy részének középszintre telepítése jelenti, melynek intézményi formája a létrehozandó Ágazati Tanács lenne, amelynek feladata lehet az egy vagy több ágazat helyzetét érintő részpolitikák kérdéseinek és a makrogazdasági kérdésekkel való összefüggések megtárgyalása.

Fontos, hogy a következő években az ágazati, illetve kiterjesztett megállapodások számának emelkedése révén jelentősen növekedjen a kollektív szerződések hatálya alá tartozók aránya. Az ágazati párbeszéd bizottságokban kötött megállapodások kiterjesztése legyen automatikus.

Az uniós csatlakozással ugyanakkor egyre jelentősebb lesz a területi szintű érdekképviselet megjelenítése, hiszen az Unió összes támogatási forrásainak végső célja a régiók fejlesztése. Biztosítani kell a szociális partnerek érdemi részvételi lehetőségét az Európai Strukturális és Kohéziós Alapok felhasználása során – amint azt az uniós szabályok előírják. Az MSZOSZ részt kíván venni mind a Nemzeti Fejlesztési Terv, mind pedig az erre épülő operatív tervek kidolgozásában, a támogatások feltételei kialakításában, a pénzek felhasználásának ellenőrzésében, és a monitoring tevékenységben, valamint ezek értékelésében. A területi érdekegyeztetést és feltételrendszerét a kialakítandó döntési pontokhoz kell igazítani. Ezen túl a Fejlesztési és Képzési Tanácsban, valamint a Regionális és Képzési Bizottságokban meg kell szüntetni a jelenlegi szakszervezetek számára hátrányos részvételi aránytalanságokat, vissza kell állítani a Megyei Területfejlesztési Tanácsokban való szakszervezeti részvételt, és a megalakuló Országos Felnőttképzési Tanácsban biztosítani kell az érdemi részvétel lehetőségét.

A vállalati szintű kollektív tárgyalásokat a vonatkozó munkajogi rendelkezések módosításával is segíteni kell, hogy a felek kölcsönösen érdekeltek legyenek a kollektív szerződés megkötésében. Nemcsak a kollektív szerződéskötés jogszabályi környezetén kell javítani, de létre kell hozni egy ösztönző rendszert is. Az MSZOSZ azt várja a kormánytól, hogy sokoldalúan segítse a kollektív tárgyalásokat, különösen a kollektív szerződések kötését. Egyszerűbbé kell tenni a kollektív szerződés kötési jogosítványok szabályait. Újra kell gondolni azon munkáltatók szankcionálását, akik nem hajlandóak tárgyalásokat folytatni, illetve azon feltételeket, amelyek alapján az MKDSZ bevonható a megkezdett tárgyalási folyamatba. A munkáltatókat anyagilag is érdekeltté kell tenni a rendezett munkaügyi kapcsolatokban. A vállalatok megítélésében, állami támogatások odaítélésénél erőteljes szerepet kell kapnia annak, hogy rendezett munkaügyi kapcsolatokkal rendelkeznek-e. A kollektív szerződések regisztrációjának hatékonyabb működésével és a tapasztalatok rendszeres közzétételével is elő lehet segíteni a vállalati szintű kollektív tárgyalásokat. A munkaügyi ellenőrzés szerepének terjedjen ki a munkahelyi és középszintű kollektív szerződések ellenőrzésére is.

3. Az MSZOSZ helyzetének stabilizálása, társadalmi szerepének növelése

Az elmúlt évtizedben az MSZOSZ bebizonyította, hogy társadalmilag hasznos szerepet töltött be úgy, hogy ezért egyetlen kormányzati ciklusban sem kapott kellő elismerést, még kevésbé anyagi támogatást. Erőn felül járultunk hozzá ahhoz, hogy a társadalmi, gazdasági átalakulások nagy megrázkódtatások nélkül zajlottak le, szerepünk vitathatatlan a társadalmi béke fenntartásában, a rendezett munkaügyi kapcsolatokban, az érdekegyeztetési rendszer működtetésében, az Európai Unió felkészülésének segítségével. A jövőben mindezt úgy kell tennünk, hogy segítse elő a szakszervezetek szervezeti megerősödését, társadalmi beágyazottságának növelését.

Az MSZOSZ úgy tudja erősíteni társadalmi szerepét, ha a gazdaság és társadalom mind több területén érdemi szerephez jut. A szakszervezeti részvétel mindenütt indokolt és szükséges, amely a munka világválával és annak szereplőivel kapcsolatban van.

Részvételünk az egész életen át tartó tanulás megszervezésében

A dolgozók munkaerő-piaci lehetőségeinek javítása, a tanulásbeli esélyegyenlőtlenségek mérséklése, a társadalmi kohézió javítása hagyományos szakszervezeti követelés. A szakszervezetek számítanak arra, hogy az egész életen át tartó képzésben való fokozottabb szerepvállalásukkal érzékelhetően javul a munkavállalók élethelyzete, munkaerő-piaci pozíciója. A szakszervezetek elvárják, hogy növekedjék a szociális partnerek szerepe a felnőttképzésben. Az iskolarendszerű és iskolán kívüli szakképzés, felnőttképzés irányításában egyértelműbben érvényesüljön a munkáltatói és a munkavállalói érdekképviseleti szervezetek véleménye, elsősorban a képzési stratégia kialakításában, a képzés tartalmának, szervezetének formálásában. Javasoljuk egy átfogó szolgáltató szervezeti keret létrehozását és működtetését a felnőttképzési intézményrendszerek jobb összehangolása, az intézmények közötti eredményesebb együttműködés kialakítása, a minőségbiztosítás kidolgozása és betartatása, a források ésszerűbb, összehangoltabb felhasználása érdekében.

A szakszervezetek elvárják a felnőttképzés munkahelyi feltételeinek javítását. A munkahelyeken a letöltendő egyéni munkaidőalap legyen csökkenthető a rendszeres és tervezett belső vállalati képzésekkel. Javasoljuk, hogy minden dolgozó évente fordíthasson 3 napot továbbképzésre - esetleg a képzésre fordítható időalapot gyűjthesse össze középtávú időszakra (3-5 évre). A munkahelyi képzés tartalmát, illetve a dolgozók képzésre fordítható időalapja felhasználása módját kollektív szerződés vagy melléklete szabályozza. Minden állami és/vagy az állam által átengedett forrásokhoz (pl. szakképzési alap saját célú felhasználásához) való hozzáférés feltétele legyen a kollektív szerződés léte, illetve a felnőttképzés kollektív szerződésben/mellékletben történő szabályozása. A kollektív szerződéses lefedettség javítása érdekében ki kell építeni az ágazati kollektív szerződések rendszerét, amiben szabályozni lehetne ágazatra vonatkozóan a felnőttképzés alapvető munkavállalói lehetőségeit. Ez megoldaná azoknak a kis munkahelyeknek a problémáit, ahol jelenleg nem működik szakszervezet. A munkaviszony megszüntetésével és az új munkahely megszerzésével járó konfliktusok csökkentése érdekében támogatjuk az elbocsátásra kerülők részére elhelyezkedési-támogatási és képzési program indítását. A munkavállalók érdekeltségének, ösztönzésének növelése érdekében a dolgozó a saját maga által fizetett képzési költségeket, vagy annak egy részét írhatta le adóalapjából. Támogatjuk az egyéni képzési számla intézményének kialakítását, hosszabb távon. A felnőttképzés alapjait már az iskolarendszerű oktatásban kell lerakni, javítva az esélyegyenlőséget. Ennek részeként a leendő munkavállalókkal, a tanuló fiatalokkal meg kell ismertetni a szociális párbeszéd európai normáit és magyarországi intézményeit. Minden középfokú szakképző intézményben oktassák a munkaerő-piaci ismereteket, ezen belül az álláskereső technikákat és módszereket, munkahelyi szociális partneri kapcsolatokat, kollektív szerződést, munkaszerződést. A képzés tartalmának kialakításában a szociális partnereknek legyen meghatározó szerepük. Javasoljuk Felnőttképzési Kutatóintézet létrehozását, a felnőttképzési igények és szükségletek felmérésére, a felnőttoktatás pedagógiai sajátosságainak vizsgálatára, a művelődési szokások elemzésére a felnőttképzés munkaerő-piaci összefüggéseinek vizsgálatára. Az intézmény irányításában vállaljanak szerepet a szakszervezetek.

Társadalombiztosítás feletti társadalmi kontroll

Elfogadhatatlan, hogy Magyarországon nem érvényesül a befizetők társadalmi kontrollja. A társadalombiztosítási alapokkal való gazdálkodás halaszthatatlanul szükségessé teszi egy olyan felügyeleti rendszer létrehozását, amely törvényi felhatalmazással szavatolni tudja az alapok szakszerű hatékony felhasználását. Az MSZOSZ elkötelezett az új intézményrendszer létrehozása mellett, és elvárja a kormánytól, az érdekeiket érvényesíteni akaró szociális partnerektől, hogy haladéktalanul kezdjék meg a társadalombiztosítási rendszerek feletti, tripartit ellenőrzés intézményes feltételeinek megteremtésére irányuló tárgyalásokat az Országos Érdekegyeztető Tanácsban. A társadalombiztosítási alapokat ismét el kell választani a központi költségvetéstől, és meg kell teremteni a befizetők (munkavállalók, munkaadók, nyugdíjasok, kormány) ellenőrzési lehetőségét. Az érdekeltek pénzügyi hozzájárulására alapozott és az állam által garantált társadalombiztosítási ellátások megszervezése olyan szervezeti rendszert igényel, mely egyidejűleg biztosítja az érdekeltek beleszólási jogát és érdekérvényesítési lehetőségeit, valamint az állami felelősségvállalás érvényesülését. A felügyelet létrehozásánál alapvető rendező elvnek tekintjük, hogy a szakszervezetek részvétele biztosított legyen. A szakszervezeti részvételnél elengedhetetlen a valós társadalmi támogatottsággal, reprezentativitással rendelkező szervezetek súlyának megfelelő képviselete, mely közvetlen delegálás vagy jelöltállítási jog formájában valósulhat meg. A társadalombiztosítás feletti társadalmi kontroll biztosítási ágankénti külön felállítását kezdeményezzük, melynek érvényesülnie kell regionális (megyei) szinten is.

Munkaügyi ellenőrzés

Ki kell alakítani a munkaügyi ellenőrzés új szervezeti rendszerét a szociális partnerek bevonásával, munkahelyi, regionális és országos szinten. Az érvényes törvények betartása érdekében szigorúbb ellenőrzési szabályok visszatartó erejű szankciók szükségesek, a munkaügyi ellenőrzés szervezeti rendszerét létszámában is meg kell erősíteni. A gyakorlatban is működtetni kell a munkaügyi nyilvántartás OÉT-ben elfogadott rendszerét. A munkaügyi ellenőrzés új országos irányító testületében biztosítani kell a szociális partnerek részvételét. Regionális (megyei) szinten konzultatív tripartit bizottságok felállítását kezdeményezzük a helyi sajátosságokat érvényesítő

munkaügyi ellenőrzés érdekében. A szakszervezetek megyei képviselőit be kell vonni az ellenőrzésbe. Munkahelyi szinten a szakszervezeti jogosítványokra épülő társadalmi munkaügyi ellenőrzés rendszerét kell kialakítani.

Munkavédelem, munkabiztonság, foglalkozás-egészségügy

Az MSZOSZ elvárja, hogy a szakszervezetek bevonásával megteremtődjenek az unióban működő felelősségi viszonyok az állam, a munkáltató és a munkavállalók vonatkozásában. Érvényt kell szerezni az Európai Unió munkavédelemre, munkabiztonságra, foglalkozás-egészségügyre vonatkozó előírásainak. A munka biztonságát befolyásoló döntési pontokon biztosítani kell a munkavállalói képviseletet, a felügyeleti, irányítási és ellenőrzési rendszerben, mind munkahelyi, mind ágazati, mind országos szinten. Országos szinten erősíteni kell az Országos Érdekegyeztető Tanács Munkavédelmi Bizottsága törvény szerinti szerepét. A bizottság feladatköre bővüljön ki a létrehozandó ágazati tripartit munkavédelmi bizottságok munkájának segítségével. Kezdeményezzük az Országos Munkabiztonsági Felügyelőségek Szakmai Felügyeleti Tanácsának létrehozását az Országos Munkabiztonsági Főfelügyelőség, a Magyar Bányászati Hivatal, az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat, valamint a szociális partnerek részvételével. A Munkavállalói Oldal tagjait a reprezentatív szakszervezetek delegálják az országos munkavédelmi képviselői választásokon elért súlyarányuk szerint. Ágazati szinten kezdeményezzük ágazati tripartit munkavédelmi bizottságok felállítását az ágazatok reprezentatív munkáltatói és szakszervezeti szervezeteinek, valamint a kormányzati oldal delegáltjainak részvételével. A munkavállalói oldal delegálásának elvei a fentieknek megfelelőek. Munkahelyi szinten kötelezővé kell tenni a munkavédelmi képviselők választását. Az itt elért eredmények alapján delegált munkavédelmi képviselők és a munkáltatók delegáltjaiból létre kell hozni a munkahelyi Paritásos Munkavédelmi Bizottságokat. Ha egy munkáltatónál több Paritásos Bizottság működik, létre kell hozni a Központi Munkavédelmi Paritásos Bizottságot is. A bizottságok elnökeit a munkaadók és a munkavállalók képviselői felváltva adják.

Fogyasztóvédelem

Ki kell dolgozni az EU-normáknak megfelelő fogyasztóvédelem szervezeti és intézményrendszerét, amelyben biztosítani kell a szakszervezetek részvételét. A szakszervezeti részvételnek érvényesülnie kell az intézményrendszer mindhárom (állami, önkormányzati, társadalmi) érdekképviseleti szintjén. A működtetés feltételeit az államnak kell biztosítani. A szakszervezeteknek szerepet kell kapniuk a fogyasztók érdekeit érintő szabályok kialakításában. A fogyasztóvédelem fontos elemének tekintjük, hogy a termék előállításának és forgalmazásának valamennyi fázisában a rendezett munkaügyi kapcsolatok érvényesüljenek.

Jogsegélyszolgálat kialakítása

Meg kell erősíteni a szakszervezeti jogsegélyszolgálatot. Ezért a megerősítés szándékával kell újragondolni egyfelől a jogsegélyszolgálat funkcióinak kiterjesztését a hagyományos munkaügyeken túlmenően a munkavállalókat érintő egyéb kérdésekre, másfelől a jogsegélyszolgálatot igénybe vevők körének esetleges kibővítését. A jogsegélyszolgálat tevékenységének ki kell terjednie a jogi tanácsadásra, felvilágosításra, konkrét ügyek intézésére, valamint egyéni és kollektív jogsérelmek esetén bírósági képviseletre. Mindezekre akkor van érdemi esély, ha megfelelő szakemberek alkalmazásához szükséges források rendelkezésre állnak. A szakszervezeti jogsegélyszolgálat új minőségének megteremtése esetén összetársadalmi feladatot valósít meg, tehát szakszervezeti forráson kívüli támogatása indokolt.

A szakszervezetek működési feltételeinek javítása

A kollektív szerződéskötési képesség megköveteli a szakszervezetek működési feltételeinek javítását is, hiszen a megkötött kollektív szerződések nemcsak a szakszervezeti tagokra vonatkoznak, hanem az egész munka világot lefedik, szabályozzák. Állami eszközökkel forrást kell teremteni a szakszervezeti tisztségviselők kollektív tárgyalásokra való felkészítéséhez, az európai tapasztalatok és módszerek megismeréséhez. Ezen túl szükség van központi információkra, segédanyagokra, útmutatókra, a szakmák helyzetének, jövőképeinek bemutatására. Az MSZOSZ elengedhetetlennek tartja a szakszervezeti érdekképviseleti munka szakértői feltételrendszerének jelentős fejlesztését. A magas szakmai színvonalú szakértői munka megfelelő anyagi megbecsüléséhez, anyagi-technikai háttérének biztosításához kormányzati segítségnyújtásra is szükség van. Meg kell erősíteni a szakszervezetek anyagi és intézményi háttérét (saját kutatóbázis, szakértői háttér, informatikai szolgáltatás, jogsegélyszolgálat). A munkavállalók képviseletét biztosítani kell a Közbeszerzési Tanácsban. Továbbra is részt kell venni az ÁPV Rt munkájában. Lehetővé kell tenni az SZJA 1%-ának felajánlását a szakszervezetek számára. A szakszervezetek érdekvédelmi célú kiadásaira fordított vállalkozási bevételek legyenek adómentesek. Az érdekvédelmi tevékenységgel kapcsolatban felmerült reprezentációs költség legyen mentes a közterhek alól.

II. A Szövetség szervezetének és működésének megújítása

1. A Szövetség új struktúrája

A Kongresszus támogatja az MSZOSZ szerveződési elveinek, vezetési struktúrájának megújítását, a szerveződési szintek közötti együttműködés javítása, a szövetség társadalmi beágyazottságának elmélyítése, a működés szövetségi jellegének erősítése érdekében. Együtt és lehetőség szerint egyidejűleg kell a változásokat elindítani, tekintettel a különböző szintek és szervezeti egységek kölcsönhatására. Aligha vezetne eredményre, ha a változtatások csak a szervezeti, vezetési szintek egy részét érintenék.

A tagság felé nyitott, érdekvédelmi, érdekképviseleti feladatait eredményesebben ellátni tudó, nyomásgyakorlásra alkalmas ágazati szakszervezetek egymással szolidáris szövetségeként működő MSZOSZ-t szükséges kialakítani. Ez lehet képes megnyerni a társadalom szélesebb körű támogatását, növelni a szervezettség szintjét, biztosítani az utánpótlást a fiatalabb generációk köréből, javítani a szakszervezetek társadalmi presztízsét. Nyitottabb, működésében demokratikus elveket követő gyakorlat teremtheti meg a tagsággal való rendszeres és folyamatos kapcsolattartás feltételeit.

A szakszervezetek érdekérvényesítő képességének javítása érdekében meghatározó fontosságú a nyomásgyakorlásra képes nagy ágazati szakszervezeti szövetségek kialakulása, az integrációs folyamat felgyorsítása. Az integrációhoz vezető út első lépése az azonos érdekeltségű tagszakszervezetek részszövetségekben történő együttműködése.

A Magyar Szakszervezetek Országos Szövetségét alkotó tagszervezetek, a munkavállalói érdekek eredményesebb képviselője érdekében, egyetértésre jutottak a szövetség szervezeti megújulásának irányáról, a részszövetségek létrehozásáról. A kongresszusi előkészítő munka során széleskörű egyetértés mellett kialakultak a részszövetségek keretei, eszerint hat részszövetség létrehozása célszerű:

- Ipari-energiaipari ágazatot alkotó szakszervezetek-,
- Közsféra szakszervezetei-,
- Mezőgazdaság és élelmiszeripar szakszervezetei-,
- Közlekedési ágazat szakszervezetei-,
- Szolgáltatási ágazat szakszervezetei-,
- Közüemi és egyéb szakszervezetek részszövetsége.

Az azonos érdekeltégi körbe tartozó szakszervezetek részszövetségei – egymást erősítve - eredményesebben lesznek képesek a munkavállalói érdekek megjelenítésére, védelmére, érvényesítésére és a szakszervezeti munka szakmai, szervezeti, személyi és pénzügyi hátterének biztosítására. A részszövetségek akkor jelentenek új minőséget, ha az azokat alkotó szakszervezetek nem csupán alkalmilag, egy-egy akcióhoz kötötten, hanem rendszeresen és folyamatosan együttműködnek.

A részszövetségekben az együttműködés különböző formái jöhetnek létre. A lényeges kérdés, hogy biztosítsák valamennyi tagszervezet teljes körű és érdemleges részvételét a testületi döntések előkészítésében, a célok és feladatok megfogalmazásában, végrehajtásában. A részszövetségek működése akkor jelenthet új minőséget, ha alkotó szervezeti forrásaikat összehangoltan működtetik. Segítik egymást a szakértői feladatok ellátásában, a tagszervezésben, a szakszervezeti munka nyilvánosságának bővítésében, szakszervezeti oktatásban, a területi képviselő, jelenlét megszervezésében. Bővítik a tagsági szolgáltatások körét. Segítik a gyorsabb információáramlást, a szolidaritás elve alapján támogatják egymás törekvéseit, kezdeményezéseit. Az együttes fellépés lehetőséget teremthet az egyes szakszervezetek érdekeltségén túlmutatóan a szakszervezeti tagsággal és a társadalom egészével történő közvetlen és kétirányú párbeszéd kialakítására, a közvélemény befolyásolására, a munkavállalói érdekképviselet céljainak és eredményeinek reális bemutatására.

Az elkövetkező évek meghatározó fontosságú feladata olyan erős ágazati szakszervezetek kialakítása, amelyek nemcsak idehaza, hanem az EU keretei között is képesek a szociális partneri kapcsolatok eredményes részeseivé válni.

A szervezeti szétforgácsolódás megállítása, a működőképes szervezetek kialakítása érdekében szükséges taglétszámbeli és szervezeti követelményeket megfogalmazni az MSZOSZ-be történő új tagszervezeti belépés esetén. A jövőben olyan szakszervezetek szövetségévé szeretnénk fejleszteni az MSZOSZ-t, amelyeknek alkotó tagszakszervezetei minden tekintetben képesek eleget tenni a szövetségi tagságból adódó kötelezettségeknek és megfelelni a munkavállalók, a munkahelyi szervezetek érdekképviseleti elvárásainak.

Az MSZOSZ szervezeti megújulása a testületi működés megújulását is feltételezi. A tagszervezetek

részszövetségei a tagdíjra épülő súlyarányos delegálási elve alapján küldenek képviselőket az Elnökségbe. A súlyarányos elv érvényesül a Szövetségi Tanács összetételében is.

Az Elnökség szerepe elsősorban az előkészítő tevékenység, de a feladatok végrehajtása érdekében operatív jellegű döntéseket is hozhat. Az új testületi struktúra felértékeli a Szövetségi Tanács szerepét, ahol két kongresszus közötti időszakban a szövetségre vonatkozó érdemi döntések szülehetnek és létszámának csökkenésével alkalmasabbá válik szerepének ellátására.

A szövetségi szintű szakértői együttműködés bevált formája a Szövetségi Tanács állandó munkabizottságainak működtetése. A bizottságok működésének eddigi tapasztalatai alapján felül kell vizsgálni a bizottságok számát és feladatait. Meg kell vizsgálni új munkabizottságok létrehozásának szükségességét is, elsősorban a felnőttképzéssel, az egész életen át történő tanulással és a multinacionális vállalatokkal összefüggő szakszervezeti feladatok ellátására.

2.

A szakszervezetek taglétszámának növelése meghatározó jelentőségű kérdés a szakszervezetek működőképességének megőrzése, akcióképességének erősítése, érdekképviseleti, érdekvédelmi munkájának eredményes ellátása szempontjából. A jelenlegi időszakban nagyobb szükség van olyan stratégiai fontosságú kérdésekben - mint a tagszervezés - a szakszervezetek együttes fellépésére.

A szakszervezetek társadalmi súlya, érdekérvényesítő képessége elsősorban attól függ, milyen mértékben tudja megnyerni céljainak a munkavállalókat, mennyire tudja javítani szervezettségét, mennyire sikerül erősítenie a szakszervezetek társadalmi elismertségét, támogatottságát. A szakszervezetek véleményének, javaslatainak, követeléseinek súlyt elsősorban tagságuk által képviselt erő, szervezettségük, akcióképességük adhat.

A szervezeti élet megújítására, a fordulat kibontakoztatására is elsősorban azért van szükség, hogy kedvezőbb feltételei alakulhassanak ki a tagsággal való folyamatos és rendszeres kapcsolattartásnak, a szakértői feladatok ellátásának, a szolgáltatások bővítésének. A jelenlegi körülmények között reális esélye van a tagvesztési folyamat megállításának. A munkaügyi konfliktusok tükrében egyre több ember számára válik nyilvánvalóvá, hogy az egyéni túlélési stratégiák helyett nagyobb biztonságot jelent az összefogás. Nagyobb eséllyel lehet a foglalkoztatás biztonságát erősíteni, az életkörülményeket javítani a szervezettség erejére támaszkodva.

A szakszervezeti mozgalom jövője jórészt a „fiatalításon” múlik, azon, hogy milyen mértékben leszünk képesek bevonni a tanuló és a dolgozó fiatalokat a szakszervezeti munkába. A felkészítést már a tanulói időszak alatt el kell kezdeni. Elfogadhatatlan a szakszervezetek számára, hogy elemi munkaerő-piaci ismeretek nélkül lépnek fiatalok a munkaerőpiacra és tájékozatlanságuk, tapasztalatlanságuk miatt kiszolgáltatott helyzetbe kerülhetnek. Valamennyi középfokú oktatási intézményben be kellene vezetni a munkaerő-piaci ismeretek oktatását. Azokban az iskolákban, ahol erre lehetőség nyílik a tanulói alapszervezetek létrehozásával kell a fiatalok számára szakszervezeti-mozgalmi tapasztalatokat nyújtani. A szakszervezetek munkahelyi és területi szervezeteiben elő kell segíteni, hogy a fiatalok kialakíthassák a maguk számára vonzóbb, érdekesebb szervezeti életet.

Az alacsony szervezettségű munkahelyeken törekedni kell a taglétszám növelésére. A szakszervezet mentes munkahelyeken a részszövetségek együttműködése és a kialakuló területi struktúrák segíthetik az új tagok megnyerését.

A szakszervezetek számára a területfejlesztésben és a munkaügyi érdekegyeztetésben biztosított új lehetőségeket tagszervezésre, szakszervezeti szervezetek kialakítására is fel kell használni. Tekintettel arra, hogy több mint egymillió munkavállaló a hagyományos szerveződési keretek között elérhetetlen a szakszervezetek számára, rugalmasabb, elsősorban területen működő szervezeteket kell létrehozni, illetve a működő szervezeteket megerősíteni. A területen működő alapszervezetek az ágazati szakszervezetekhez kapcsolódva válhatnak életképes területi szerveződéssé.

A munkavállalók megnyerésének, a szervezettség növelésének fontos eszköze a szakszervezetek szolgáltatói jellegének erősítése. A kongresszus támogatja a tagság részére nyújtható szolgáltatások kiterjesztését és ebben a tagszervezetek, a kialakuló részszövetségek szorosabb együttműködését. Mindenek előtt a jogsegélyszolgálatban, bizonyos fogyasztói szolgáltatások, élet- és balesetbiztosítás területén, valamint munkahelykereséssel és szakmai átképzéssel, továbbképzéssel kapcsolatos információ-szolgáltatásban kell szorosabb együttműködésre törekedni.

Az MSZOSZ kezdeményezi a jogsegélyszolgálat minden dolgozóra történő kiterjesztését és ehhez állami költségvetési támogatást igényel.

Az MSZOSZ tagszervezési koordinációja akkor lehet sikeres, ha a tagszervezetek is egységes akaráttal, az új szakmák, foglalkoztatási formák irányában is nyitottan dolgoznak, közös akciókban tevőlegesen részt vesznek.

A szakszervezetek elsődlegesen a jövőben is a munkahelyeken szerveződnek. Mindehhez működőképes alapszervezetekre, a bizalmi, főbizalmi rendszer megerősítésére van szükség. Nagyobb elismerést, megbecsülést, ugyanakkor fokozottabb munkajogi védelmet kell biztosítani az alapszervezeti szakszervezeti tisztségviselőknek. Segíteni kell azoknak a tisztségviselőknek a végzett munkát elismerő visszavonulási lehetőségét, akiknek lejár a megbízatása.

Az MSZOSZ fejleszteni kívánja a területi munkavállalói képviselőket elsősorban regionális és kistérségi szinten. A társadalmi párbeszéd intézményei helyreállításának, a szakszervezetek nagyobb szerepvállalásának része a területi érdekegyeztetés fórumain történő érdemi közreműködés, elsősorban gazdaságfejlesztési, munkahely teremtési, foglalkoztatási, szakképzési, szociálpolitikai döntések miatt. Ehhez olyan szervezeti keretek kialakítása szükséges, amely tekintettel van a várható EU-s követelményekre.

Stratégiai jelentőségű a szakszervezetek számára a regionális képviselői szint kiépítése, mert ezáltal illeszkedni tud a regionalizmushoz, az EU egyik legjellegzetesebb elvárásához. Jelenleg még a statisztikai régiók szerinti képviselői szintet lehet kialakítani, de már feladatait, szerepét tekintve ez is az MSZOSZ struktúrájának szerves részévé kell, hogy váljon. A megyei képviselői szintet mindaddig fenn kell tartani, amíg érdemi közigazgatási, gazdasági, foglalkoztatási és politikai szerepe van a megyéknek. A megyei képviselői szintet az ágazati szakszervezetek közvetlen feladatvállalásával, a működtetés szövetségi jellegének erősítésével célszerű működtetni. Fokozatosan kell felkészülni a települési, kistérségi képviselő meg szervezésére, elsősorban az ott működő alapszervezetek bevonásával.

3.

A szakszervezeti oktatást a mozgalom szervezeti megújulásához és az érdekképviseleti, érdekvédelmi feladatok eredményes ellátásához nélkülözhetetlen stratégiai ágazatként kell kezelni. Rendszerezett és használható tudás átadására, értékek és hagyományok továbbvitelére, az utánpótlás nevelésére csakis az oktatás stabilabb feltételrendszerének kiépítésével, a szakszervezetek közötti együttműködés minőségével nyílik lehetőség.

Az oktatási-képzési feladatok megvalósításához, a tartalmi prioritások érvényesítéséhez többszintű, egymásra épülő oktatási struktúrára, az alapvető tárgyi, anyagi és személyi feltételek biztosítására, a felnőttoktatás legújabb módszereinek alkalmazására van szükség. A távoktatási rendszer szélesebb körű alkalmazásával lehetne a tisztségviselők és részben a tagság szélesebb körét bevonni a szakszervezeti oktatásba. A szakszervezeti alapképzést a kialakuló részszövetségek önállóan szervezzék. A szövetségi szinten létrejövő önálló oktatási szervezet biztosítson szakmai-módszertani segítséget és oktatási szolgáltatásokat a részszövetségek számára. A nemzetközi oktatási kapcsolatokat a szövetségi központ szervezze.

A szakszervezeti képzés az egész életen át történő tanulás nemzeti programjába integrálódva, a különböző tanulási formák egymást kiegészítő jellegének biztosításával válhat a korszerű felnőttképzés számottevő alkotó elemévé. Ennek érdekében fejleszteni kell a szakszervezeti oktatás/képzés szervezeti kereteit. A szakszervezeti oktatás, az egész életen át tartó tanulási programon belül, elsősorban a társadalmi ismeretek bővítésére, a szociális partneri kapcsolatokra történő felkészítésre irányuljon. Adjon segítséget a tisztségviselőknek a tanulási készségek fejlesztéséhez, az önművelődés lehetőségeinek hasznosítására.

A felnőttképzésben elvárható fokozottabb szakszervezeti szerepvállalás hatóköre terjedjen ki a munkavállalók lehető legszélesebb körére, segítse az ismeret megújítást, erősítse az egyéni motiváltságot.

Az MSZOSZ (kedvező esetben más szakszervezeti konföderációkkal együttesen) hozzon létre önálló jogi személyiséggel rendelkező oktatási szervezetet valamelyik tagszakszervezet oktatási bázisán, vagy az ÉTOSZ keretei között. Az oktatási szervezet feladata képzési tematikák kidolgozása, tananyagfejlesztés, előadók közvetítése és oktatásszervezés. A szervezet pályázati figyelő rendszert is működtet, segítséget ad pályázatok elkészítéséhez. A szövetségi jelleggel működő oktatási szervezet alkalmassá tehető arra, hogy a felnőttképzési törvény rendelkezése értelmében nyilvánúrtartásba vetesse magát és kezdeményezze az intézményi akreditációt, ami feltétele a felnőttképzési pályázatokon való részvételnek.

4.

Elérkezett az ideje a szakszervezeti konföderációk közötti minőségileg új kapcsolatok kiépítésének, beleértve az anyagi, szellemi és szervezeti erők koncentrációját is. Az MSZOSZ támogatja a konföderációs határokat átlépő ágazati integrációs törekvéseket is.

A kongresszus fontosnak tartja, hogy a konföderációk együttműködésével összefüggő kérdések egyeztetése a munkahelyi szervezetek, a konföderációk meghatározó tagszervezetei bevonásával folytatódjanak, amely elvezethet a konföderációk integrációjához is.

5.

Az MSZOSZ a jövőben is érdekelt a civil szervezetekkel való kapcsolatának bővítésében, az együttműködés szélesítésében. Az együttműködés meghatározó célja továbbra is a demokratikus közélet megerősítése, a demokratikus intézmények megőrzése, a nyilvánosság, a közvélemény folyamatos tájékoztatása, felkészítése. További konkrét közös programokat kell kialakítani a munkanélkülivé vált emberek segítésére, együtt kell működni a szociálpolitika, környezetvédelem, fogyasztóvédelem területén. Erőfeszítéseinket, forrásainkat összehangoltan kell hasznosítani az emberek, a munkavállalók számára élhetőbb, humánusabb világ kialakítása érdekében.

6.

A működés biztonságának erősítése érdekében megoldást kell találni a szakszervezeti tagdíj egységesítésére, ami a bruttó kereset 1%-a legyen. Továbbá előbbre kellene lépni a tagdíj ésszerűbb felhasználásában, hogy az anyagi források elsődlegesen az érdekképviseleti feladatok színvonalas ellátását szolgálják és a működés feltételeit azokon a szinteken erősítsék, ahol az érdekegyeztetés, az érdekképviselet súlypontjai kialakulnak.

Az MSZOSZ működtetésének finanszírozására javasoljuk, hogy maradjon a tagdíjfizetés jelenlegi rendszere, azaz a tagszakszervezetek a teljes tagdíjbevételek 10 %-át fizessék be a szövetség működtetésére.

7. A szövetségi munka nyilvánossága

A szövetségi munka nyilvánosságának és a szervezeti élet demokratizmusának fejlesztése érdekében az MSZOSZ területén tovább kell fejleszteni és rendeltetésszerűen működtetni azokat az információs csatornákat, melyeknek alapvető feladata a kapcsolatok biztosítása a szövetségi vezetés és a tagszervezetek, alapszervezetek között.

Meg kell valósítani, hogy a szövetség testületei (elnökség, szövetségi tanács) a döntéseik kialakítása során ismerjék és vegyék figyelembe a tagszakszervezetek véleményét, akaratát. A tagszakszervezetek vezetői és tagsága legyen tájékozott a szövetség szintjén folyó munkáról, a tervekről és elképzelésekről. A jövőben az MSZOSZ tájékoztatási munkájának az alábbi fő kérdésekre kell irányulnia:

- a nyilvánosság eszközeivel szolgálja az érdekvédelem törekvéseit, segítse elő a szakszervezetek társadalmi megbecsülését, a közvélemény érdeklődésének fenntartását az érdekvédők munkája iránt,
- támogassa az országos szintre, illetve a versenyszféra ágazataiban folytatott érdekegyeztetést, béralkut, a kollektív szerződések megkötését,
- nyújtson szolgáltatásokat az ágazati, helyi lapok számára (cikkek, elemzések, kiadás, terjesztés stb. terén),
- a munkahelyi konfliktusok (sztrájk) esetén járuljon hozzá a „kommunikációs egyensúly” megteremtéséhez.

Az MSZOSZ-nek legyen azonnali álláspontja a munkavállalók nagyobb csoportját érintő gazdasági, szociális és munkaügyi kérdésekről, amelyet a vezetői, szakértői gyorsreagálások, majd testületi állásfoglalások tehetnek hangsúlyossá.

Az uniós csatlakozással összefüggésben célszerű a Civil Országjelentés áttekintéséről, kiegészítéséről nagyobb nyilvános fórumokon, 2003 tavaszán sajtótájékoztató sorozattal megjeleníteni. A szövetségnek rendszeresen és nyilvánosan kell értékelnie a munkahelyteremtés, a feketemunka visszaszorítása érdekében tett kormányzati és térségi erőfeszítéseket. Nagyobb hangsúlyt kell adni a megélhetési költségek növekedéséről szóló elemzéseknek. Ezekhez társítható

a nyilvánosságban a kötelező munkaidő csökkentése, a képzés, továbbképzés és regeneráció rekreáció költségeinek megtérítése.

Az MSZOSZ-nek be kell kapcsolódnia az Unióba történő belépést előkészítő népszavazás folyamatába, a csatlakozást követő helyzetelemzések készítésébe és nyilvánosságra hozásába.

Az MSZOSZ nyilvánosságbeli jelenlétének elengedhetetlen feltétele, hogy a szövetség költségvetéséből meghatározott százalékot fordítson a külső nyilvánosság szervezésére, a közvélemény befolyásolására. Ennek érdekében meg kell teremteni a sajtószolgálat feltételeit. Továbbra is célszerű az MSZOSZ Infót a szövetség belső lapjaként működtetni. Az MSZOSZ internetes honlapján rendszeresen frissített rovatot kell működtetni, meg kell vizsgálni egy havilap megjelentetésének feltételeit. Tárgyalásokat kell kezdeményezni a kölcsönös előnyök alapján önálló érdekvédelmi rovat működéséről az egyik napilapnál, illetve egy rádió és televízió csatornánál.

8. Érdekképviselő nemzetközi szinten

Az MSZOSZ nemzetközi kapcsolatai a munkavállalói pozíciók erősítését, a magyar nemzeti érdekek képviseletét szolgálják, összhangban a magyar külpolitika prioritásaival.

A magyar munkavállalók élet és munkakörülményei szempontjából meghatározó Magyarország csatlakozása az Európai Unióhoz. Magyarország EU tagságát, azonban nemcsak a gazdaság, a tőke integrációjának fogja fel, hanem, az egységes szociális modell és a foglalkoztatás megfelelő politikai eszközként. Az Európai Unióban látjuk megvalósíthatónak a magyar munkavállalói érdekeket, ahol érvényesül az európai gazdaság jövőjét, versenyképességét, a fenntartható növekedés és foglalkoztatás bővítését, valamint a szociális felelősség ügyét szolgáló politika. Továbbra is hangsúlyozzuk az EU alapjául szolgáló négy szabadságjog: a tőke, az áruk, a szolgáltatások és a személyek, a munkaerő szabad mozgása egyenértékűségét, és ezen elvek egyidejű érvényesítésének szükségességét.

A tagsággal együtt jár, hogy a munkavállalókat érintő döntések előkészítése, a szakmai háttérmunka, s maguk a döntések egy része is kikerül a nemzeti kompetenciákból, ezért a közösségi normatívák alkalmazásában elengedhetetlen a szakszervezetek részvétele. Az európai szociális partnerség, a munkaügyi kapcsolatok kiegyensúlyozott működése érdekében ösztönözzük az európai üzemi tanácsokban való érdemi magyar részvételt.

Az Európai Szakszervezeti Szövetség teljes jogú tagjaként a szervezetben a magyarországi munkavállalók érdekeit akarjuk képviselni. Arra törekszünk, hogy a szövetség súlyának és érdekeinek megfelelően vegyünk részt mind az ESZSZ, mind a Gazdasági és Szociális Bizottság munkájában.

A Szabad Szakszervezetek Nemzetközi Szövetsége kiemelt feladatának tartjuk a munkavállalói, szakszervezeti jogok érvényesülését szolgáló munkáját és a szervezetépítéshez támogatást nyújtó, regionális, szubregionális keretek között zajló rétegmunka megerősítését. Érdekvédelmi tevékenységünkhöz továbbra is igénybe vesszük az ILO és annak budapesti irodája támogatását, ismereteit.

A szakszervezetek és a civil társadalom közötti kapcsolatok, együttes fellépés igényének erősödésével, a demokratikus társadalom kiépítése érdekében veszünk részt és vállalkozunk kezdeményező szerepet a Nemzetközi Munkásoktatási Szervezet (IFWEA) és annak európai struktúrája munkájában. Folytatni kívánjuk azokat az oktatási tevékenységeket, melyek keretében hozzájárulhatunk térségünk munkavállalói érdekképviselői szervezeteinek, munkájának megerősítéséhez.

Az MSZOSZ folytatni kívánja a kölcsönös érdekek alapján kialakított kétoldalú kapcsolatokat országos és területi szinteken egyaránt. A kétoldalú kapcsolatokban nagy hangsúlyt kívánunk helyezni a gazdasági átalakulással, a szociális rendszerek reformjával, az EU tagsággal kapcsolatos kérdésekre, tapasztalatcserékre. A határ-menti regionális szakszervezeti együttműködés továbbvitele mellett szorgalmazzuk az „interregionális” szociális párbeszéd struktúráinak kiépítését.

9. A szövetség vagyoni helyzete, gazdálkodása

Az MSZOSZ pénzügyi és vagyongazdálkodásának ésszerűsítésével és körültekintő takarékossgal el kell érni, hogy az elkövetkezendő időszakban a szövetség vagyoni helyzete stabilizálódjon, nőjenek a szervezet tagdíj- és egyéb bevételei, a rendelkezésre álló anyagi eszközök hatékonyan segítsék a kongresszusi programban meghatározott célkitűzéseinek megvalósítását.

Ennek érdekében:

Az MSZOSZ Szövetségi Tanácsa elé kerüljön, részletes költségvetés és beszámoló, folyamatos ellenőrzés és időszakos beszámolás mellett.

Ki kell alakítani az MSZOSZ éves költségvetése módosításának, illetve, amennyiben szükséges, pótköltségvetés készítésének szabályait, rendjét.

Meg kell teremteni az MSZOSZ költségvetésének tartós egyensúlyát, fegyelmezettebb, eredményesebb gazdálkodással, finanszírozható struktúra kialakításával.

Egyértelműen kell meghatározni a tárgyi eszközök vásárlásának, értékesítésének rendjét az erről való döntés és ellenőrzés szabályait.

Erősíteni kell az MSZOSZ felé történő folyamatos, arányos, alapokmány szerinti tagdíjfizetés fegyelmét, rendjét. Rendezni szükséges az ettől való- rendkívüli okok miatt szükséges és indokolható- eltérés engedélyezésének és ellenőrzésének a szabályait.

Minél előbb el kell végezni az MSZOSZ vagyonának teljes körű szakértői értékelését, amely alapján el kell készíteni és a testületek elé terjeszteni, az MSZOSZ vagyongazdálkodási koncepcióját, különös tekintettel a székházvásárlás pénzügyi lehetőségére és szervezetpolitikai szükségességére.

10. A Szövetség rétegmunkája

Az MSZOSZ az eddigiekhez hasonlóan a jövőben is megkülönböztetett szerepet szán munkájában a rétegpolitikának a nemek és korosztályok szerinti differenciált érdekképviselet megvalósításának. E törekvéseiben változatlanul kitüntetett szerepet kell kapniuk és vállalniuk a szövetség rétegszervezeteinek. Ennek érdekében az MSZOSZ egyrésztől integrálja programjában az egyes rétegek érdekeit megjelenítő és szolgáló feladatokat, másrésztől igényt tart arra, hogy a rétegszervezetek saját programjaik alapján képviseljék, és aktívan segítsék a szövetségi célok megvalósulását.

a) Az MSZOSZ Női Választmánya az elkövetkező időszakban azért kíván dolgozni, hogy az esélyegyenlőség kérdésköre épüljön be a szakszervezeti összetevékenységbe, a munka világa politikájába, a gyermeket nevelő családok életminőségét meghatározó törvényekbe. Ezen célok elérése érdekében, a következő programot kívánjuk megvalósítani.

Át kell tekinteni a munka-értékelési, bérezési rendszereket különös tekintettel az EU irányelvekre. A Kollektív Szerződések részévé kell tenni az esélyegyenlőséggel összefüggő kérdéseket, az „egyenlő értékű munkáért egyenlő bér” elvét, a gyerekes anyák fokozott jogvédelmét, a szülői szabadság biztosítását mind a nők mind a férfiak számára.

Jogi szabályozás biztosítsa a munkaerő felvételnél a kisgyermekes anyák hátrányos megkülönböztetésének tilalmát. Törvényi garanciával legyen biztosítva a GYES-ről visszatérők 90 napos felmondási védelme, távollétük alatt munkakörük csak határozott idejű munkaszerződéssel kerüljön betöltésre. El kell érni, hogy a munka világát szabályozó törvények tartalmazzák: minden munkáltató köteles legyen képzési tervet készíteni, amelybe a gyermeket vállalók munkába való visszaintegrálását segítő, ismeretfelújító tanfolyamok beindítása is kerüljön megfogalmazásra.

Készüljön program a 40 év feletti nők elhelyezkedésének segítésére. Szorgalmazzuk, hogy legalább évente készüljön országos felmérés a nők munkaerőpiaci, foglalkoztatási, bérezési, előrejutási helyzetéről. A KSH munkavállalókkal kapcsolatos adatai férfi-nő bontásban kerüljenek kiadásra.

El kell érni, hogy a Kollektív Szerződés kötését előkészítő bizottságok munkájában, a tárgyalási folyamatokba a nők képviselői bevonásra kerüljenek. A Munkaügyi- és Munkabiztonsági Felügyelet jog- és hatásköre terjedjen ki az esélyegyenlőség valamennyi területére. Törvényi garancia szükséges, hogy a nőket ért jogsérelem esetén a bírósági eljárás előtt jogorvoslattal élhessenek.

Szorgalmazzuk, hogy növekedjen a családbarát munkahelyek száma.

b) A harmadik évezred elején a fiatalok: tanulók, hallgatók és ifjúmunkások olyan országban szeretnének élni, ahol biztonságban érzik magukat, ahol reális esélyünk van képességeik hatékony kamatoztatására és arra, hogy erőfeszítéseik gyümölcsét majd maguk is élvezhetik. Minderre az adhat esélyt, ha maguk is aktív alakítói, formálói a mindennapi életüket befolyásoló törvényeknek, szabályoknak.

A Szakszervezeti Ifjúsági Szövetség programja azoknak szól, akik a szakképzésben tanulnak, akik főiskolai, egyetemi hallgatók, akik pályakezdők vagy ifjúmunkások. Mindazoknak, akik tenni akarnak az ország és saját és környezetük jobbá formálásáért. Akik hisznek abban, hogy súlyos, olykor aggasztó problémáikra van megoldás, hogy a több mint száz éves értékek megőrzésével és egy megújult társadalmi szerep vállalásával, a maguk javára tudják fordítani az elindult kedvező folyamatokat. A SZISZ-nek minden fórumon szorgalmaznia kell, hogy a törvényhozás mihamarabb pótolja a fiatalokkal szembeni adósságait. Elérkezettnek látjuk az időt arra, hogy a gazdasági növekedésből mindenki a teljesítménye alapján részesedjen. Ennek elérése érdekében a SZISZ a következő célkitűzéseket fogalmazza meg.

Színvonalas szakmunkásképzést! Nincs versenyképes társadalom versenyképes tudás nélkül. Ezért szorgalmaznunk kell, hogy a mindenkori kormányzat fordítson nagyobb figyelmet a szakképzésben résztvevők piacképes tudásának megszerzésére. A szakmunkásképzők adjanak versenyképes tudást!

A minőségi oktatásnak az esélyteremtés elsődleges eszközének kell lennie. A fiatal nemzedék jövőjét alapvetően befolyásolják az iskolapadban eltöltött évek. Ezért két elvnek kell meghonosodnia a magyar oktatási rendszerben: az esélyteremtésnek és a hozzáférhetőségnek. Vagyis mindenki számára legyen elérhető az oktatási rendszer minden szintje, anyagi helyzetől függetlenül.

El kell érünk a jövőben, hogy az állam aktívan támogassa a hátrányos helyzetű fiatalokat, hogy az iskolák elvégzése után esélyük legyen belépni a munkaerőpiacra. Lehetőséget kell biztosítani minden fiatal számára a felemelkedésre függetlenül attól, hogy milyen családba vagy anyagi körülmények közé születik. Nagyobb hangsúlyt kell fordítani a nyelvoktatásra. Kezdeményezzük, hogy az állam a szakképzési területeken tegye hozzáférhetővé mindenki számára nyelvismeret és nyelvvizsga megszerzését.

Az ifjúság a munkaerőpiacon egy jól körülhatárolható csoportot képez, melyben nagy számban találhatóak pályakezdő munkanélküliek. Őket fenyegeti legsúlyosabban a munkanélküliség által okozott pszichés és lelki sérülés. Ezért biztosítani kell a fiatal munkavállalóknak a munkaerőpiacra való belépést.

Élen kell járnunk abban, hogy a kormányzat az ifjúsági és ifjúságért tevékenykedő szervezetek között minél hamarabb alakuljon ki párbeszéd, olyan érdekegyeztetés, amely az eddiginél szélesebb tárgyalási és döntéshozatali jogkörrel van felruházva.

Váljon a megújuló szakszervezeti ifjúsági mozgalom ennek a folyamatnak az indikátorává, mutasson példát, mint ahogy a történelem számos nagy korszakában megtette!

c) A Nyugdíjas Választmány feladatainak végrehajtásához az alábbi programot határozza meg:

Az ENSZ határozatának szellemében a kormány a nyugdíjas szervezetek véleményének figyelembe vételével alakítsa ki időügyi politikáját és az időskorúak helyzetének javítása érdekében dolgozzon ki nemzeti intézkedési tervet. El kell érni, hogy a kormány garantálja az idősek emberhez méltó megélhetését, a nyugdíjak reálértékének folyamatos növekedését. A mindenkori nyugdíjmelés a nettó kereset kiáramlással arányosan, a biztosítási elvek betartásával valósuljon meg. Az átlagnyugdíjak átlagkeresetekhez viszonyított aránya fokozatosan érje el az EU szintjét. Költségvetési támogatással emelni kell az özvegyi nyugdíjakat az EU arányokat közelítve első lépésként 2003-tól 30 %-ra. A cikluson belül be kell vezetni a 13. havi nyugdíjat.

A járadékfizetéssel nem fedezett alacsony nyugdíjak szociális alapon történő kiegészítését a költségvetés fedezze, közelítve a létminimumhoz. Fejleszteni szükséges a szociális intézményhálózatot és a házi gondozás rendszerét.

A nyugdíjas szervezetek kapjanak lehetőséget az érdekegyeztetés, a társadalmi párbeszéd a területi és országos fórumain való részvételre. A miniszterelnök vezetésével működő Időügyi Tanács összetétele a meghatározó országos nyugdíjas szervezetek véleménye alapján legyen kialakítva.

Az MSZOSZ szervezeti és működési reformjával összhangban a Választmány korszerűsítse, tegye hatékonyabbá saját szervezetét, működési mechanizmusát. Vállaljon aktívabb szerepet, legyen kezdeményezője, szervezője és kemény szorgalmazója a nyugdíjas érdekvédelmi munkának a szakszervezeti mozgalmon belül és a nyugdíjas szervezetekkel való együttműködés során. A területi munkát – szakmaközi alapon – az ágazati szervezetekkel közösen kell megerősíteni.

Erdősítse tovább részvételét a NYOK munkájában. Határozottan lépjen fel a nyugdíjas mozgalom

megosztása ellen. Továbbra is célunk a nyugdíjas egység megteremtése, de ugyanakkor a szakszervezeti jelleg markáns képviselője. Mindent tegyen meg a tagsággal való kapcsolat javítása, a nyugdíjasok véleményének megismerése és a tájékoztató munka hatékonyságának növelése érdekében. Aktívan vegyen részt a civil szervezetek együttműködésének fejlesztésében, a társadalmi párbeszéd, a közvetlen demokrácia fórumrendszerének kiépítésében. Erősítse nemzetközi kapcsolatait a külföldi nyugdíjas szervezetekkel és a FERPA-val.